

ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210- 8082042 site:www.kakouri.gr • e-mail: tokakouri@gmail.com

Χρόνος 18ος • Αριθμός φύλλου 70 • Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 2014

«Ως ουδέν γλύκιον ης πατρίδος ουδέ τοκήων γίνεται». Όμηρος, Ποιητής 800-750 π.Χ.,
(Μτφρ: Τίποτε γλυκύτερο δεν υπάρχει από την πατρίδα κι απ' τους γονείς)

Το πανηγύρι μας του Αγίου Κωνσταντίνου

Τα πανηγύρια ήταν και είναι μια όαση, μια στιγμή ξενοιασιάς και μια ευκαιρία για διασκέδαση στη σκληρή και κοπιαστική ζωή που ζουν οι άνθρωποι. Πανηγύρια γίνονταν σε όλα τα χωριά και ήταν αφιερωμένα στη μνήμη και στη γιορτή κάποιου αγίου και στην τοπική εκκλησία που έφερε και το όνομα του Αγίου ή της Αγίας. Στη δική μας περιοχή και στο δικό μας χωριό το ετήσιο πανηγύρι γίνεται του Αγίου Κωνσταντίνου.

Κάθε χρόνο, το πανηγύρι είναι τόπος συνάντησης, συνεύρεσης και ανταμώντας των κατοίκων του χωριού

μας, αλλά και με τους κατοίκους των γειτονικών χωριών, που έρχονταν στο τοπικό μας πανηγύρι. Έτσι και φέτος, του Αγίου Κωνσταντίνου εορτάστηκε με μεγαλοπρέπεια. Το βράδυ στον εσπερινό έγινε η περιφορά της εικόνας. Το βράδυ της Δευτέρας και της Τρίτης διασκέδασαν στην αίθουσα πολιτιστικών εκδηλώσεων, με χορούς και τραγούδια.

Σήμερα, την εποχή της παγκοσμιοποίησης, σε μια

Συνέχεια στην 3η σελ.

ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΗ

Πριν λίγες ημέρες ήταν της Αναλήψεως ...και όπως συνηθίζω τον τελευταίο καιρό, σκάλισα πάλι τις αναμνήσεις μου... Πριν από πολλά χρόνια, όταν ζούσε και ο πατέρας μου, του ζήτησα να πάμε ψηλά στον Κοκκινόβραχο την μέρα που γιόρταζε το εκκλησάκι της Ανάληψης. Και έτσι ασημέρωτα, ανήμερα της Ανάληψης, ξεκινήσαμε μαζί με αρκετούς συγχωριανούς μας νέους και γέρους... και με τον ιερέα του χωριού μας (Νικ. Κουτρομπή). Άλλοι με τα άλογα, άλλοι με τα πόδια αρχίσαμε να ανη-

φορίζουμε το μονοπάτι για την κορυφή. Το άρωμα της φύσης γύρω μας μεθυστικό. Βγαίνοντας ο ήλιος, χρύσιζε τα φύλλα των δένδρων και έλαμπε ο προορισμός μας. Οι γκορτσιές, τα πουρνάρια, οι αγριοαμυγδαλιές και άλλα άγρια δέντρα θεριεύουν, εδώ στο Αρτεμίσιο... το ιερό αυτό Αρκαδικό βουνό, που ήταν αφιερωμένο στη Θεά Άρτεμη, όπου ελεύθερη, αδάμαστη, λαμπερή και άγρια κυνηγούσε με

Συνέχεια στην 3η σελ.

ΚΑΚΟΥΡΑΪΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ

Τα Δ.Σ. των Συλλόγων του χωριού μας, απευθύνουν πατριωτικό κάλεσμα στους απανταχού Κακουραϊούς, για το 1ο ΑΝΤΑΜΩΜΑ στο χωριό από τις 3 - 9 Αυγούστου 2014.

Απευθύνονται σ' όλους τους συγχωριανούς να βρεθούμε ΟΛΟΙ στο όμορφο ΚΑΚΟΥΥΡΙ ΜΑΣ, για το 1ο ΑΝΤΑΜΩΜΑ, έτσι ώστε να υλοποιηθεί η πρόταση των συγχωριανών της Αυστραλίας, που

έγινε μέσω του Μιχάλη Β. Σταθούλη.

Ήδη η ανταπόκριση από τους ξενητεμένους μας είναι σημαντική και συγκινητική. Περιμένουμε 40-50 συγχωριανούς που μένουν στην αλλοδαπή κι άλλους που μένουν στη Θεσσαλονίκη, Λάρισα κ.λ.π.

Ελπίζουμε ότι θα είναι καθολική κι η συμμετοχή των διαμενόντων στην Τρίπολη, Αθήνα και σ' άλλα μέρη της Ελλάδας, ώστε ΟΛΟΙ

ΜΑΖΙ να ζήσουμε στιγμές πατριωτικές, ν' ανταμώσουμε σαν συγχωριανοί στο μέρος που μας ενώνει όλους, το ΚΑΚΟΥΥΡΙ ΜΑΣ.

Οριστικοποιήσαμε το πρόγραμμα του ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΟΣ που έχει ως εξής:

Κυριακή 3 Αυγούστου 2014

Εκκλησιασμός με πανηγυρική Θεία Λειτουργία για τα 100 χρόνια από τα εγκαίνια του Ι.Ν. Αγ. Κων-

Συνέχεια στην 2η σελ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΥΛΗΣ

Ο δικός μας άνθρωπος
Δήμαρχος Τριπόλεως

Ο συγχωριανός μας Δημήτρης Παυλής εξελέγη Δήμαρχος Τριπόλεως στις πρόσφατες Αυτοδιοικητικές Εκλογές. Δημήτρη συγχαρητήρια και καλή επιτυχία στο έργο σου.

Οι Κακουραϊοί είναι δίπλα σου.

Μεγάλο Πανηγύρι την 1η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μετά την περυσινή μεγάλη επιτυχία, φέτος την ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2014, στην πλατεία του χωριού, ο Μορφωτικός και Εξωραϊστικός Σύλλογος Αρτεμισίου διοργανώνει ένα μεγάλο πανηγύρι με τους πιο καταξιωμένους καλλιτέχνες στο χώρο της δημοτικής μουσικής. Συγκεκριμένα η ορχήστρα θα απαρτίζεται από τους: Πάνο Πλακιά στο κλαρίνο, Γιώργο Μπέκιο, Γιάννη Κατσιγιάννη και Γιάννη Σιέττο στο τραγούδι. Μαζί τους θα είναι και η Δήμητρα Μπέκιου. Θα διατίθεται γουρνοπούλα, σαλάτες, μπίρες, αναψυκτικά και άλλα ποτά σε καλές τιμές. Ο χορός είναι ελεύθερος. Ελάτε όλοι, μαζί με την παρέα σας, για μια μοναδική Αυγουστιάτικη βραδιά γεμάτη κέφι, ξενοιασιά και πολύ - πολύ χορό μέχρι πρωίας. Τα μέλη του Συλλόγου μας θα είναι εκεί να σας υποδεχθούν με πολύ χαρά. Ιδιαίτερα με πολύ χαρά περιμένουμε και θα υποδεχθούμε τους συγχωριανούς μας που έχουν προγραμματίσει να έρθουν στο φετινό ΑΝΤΑΜΩΜΑ των απανταχού Κακουραϊών.

Ο ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ & ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ λειτουργεί και εξυπηρετεί πλήρως όλους όσους θελήσουν να δοκιμάσουν τη φιλοξενία του. Υπεύθυνη λειτουργίας του Ξενώνα η κ. Δήμητρα Ρόκκα Τηλ.: 27960-61154 και 27960-61145. Ο Ξενώνας μας στο όμορφο χωριό μας σας περιμένει να σας ξεκουράσει. Κλείστε εγκαίρως δωμάτια.

ΕΤΟΙΜΟ

ΤΟ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ

Το γενεαλογικό δένδρο όλου του χωριού είναι έτοιμο και έχει πάρει το δρόμο για το τυπογραφείο προς εκτύπωση.

Ελπίζουμε ότι στο Κακουραϊκό αντάμωμα θα έχει τυπωθεί και θα είναι έτοιμο προς διάθεση.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Το κόστος του βιβλίου (Λεύκωμα) είναι αρκετά υψηλό, γι' αυτό οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να παραγγείλουν τον αριθμό των αντιτύπων που θέλουν.

Οι παραγγελίες θα γίνονται στα μέλη του Συλλόγου:

1. Σταματοπούλος Γιάννης τηλ.: 2108082042
..... κιν.: 6977286581
2. Σταματοπούλος Ανδρέας 6972858307
3. Ρόκκα Ιωάννα 6944788134
4. Μπρότση Ειρήνη..... 6977190306
5. Ρόκκας Γιώργος 2102843754
..... 6979948095
6. Σπυροπούλου Έφη 6946750969
7. Γκόκος Γιάννης..... 6972858307

Για το χωριό

Στην κ. Ρόκκα Δήμητρα

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Καλό καλοκαίρι

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας και η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας μας εύχεται σε όλους τους Κακουραϊούς να έχουν ένα όμορφο καλοκαίρι και αυτό να είναι στο χωριό μας και μάλιστα στις αρχές Αυγούστου, που έχουμε το Κακουραϊκό αντάμωμα.

Για να αισθανθούμε τη δροσιά της Αρμενίας στις ζεστές μέρες και να γευτούμε τα καλοκαιρινά φρούτα του κάμπου μας. Να συμμετάσχουμε στις καλοκαιρινές εκδηλώσεις, που θα γίνουν από τους Συλλόγους αλλά και να δώσουμε ζωή στο χωριό μας. Εμπρός λοιπόν για το χωριό μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Κακουραϊοί, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΥΡΙ.

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Γράφει ο Γιάννης Μ. Ζαρόκωστας

Η ελληνική γλώσσα, γλώσσα πλαστική και ευρύχωρη, δεν έπαψε ποτέ να μιλιέται. Δέχτηκε τις αλλοιώσεις που δέχεται καθετί ζωντανό, αλλά δεν παρουσιάζει κανένα χάσμα. Η γλώσσα είναι αξία και με το πνεύμα αυτό θα προσπαθήσουμε να ετυμολογήσουμε ορισμένες λέξεις και να αιτιολογήσουμε την προέλευσή τους.

Η λέξη **αγροίκος** παράγεται από το ουσιαστικό αγρός=χωράφι και το ρήμα οικώ=κατοικώ. Αγροίκος-αγροίκος είναι αυτός που ζει στους αγρούς, ο αγρότης και με σημασιολογική επέκταση αγροίκος είναι ο άξεστος, ο τραχύς.

Βάνασος. Παράγεται από το ουσιαστικό βαύνος= φούρνος, κλίβανος. Το ορθό είναι βαύνασος, που σημαίνει τεχνίτης που δουλεύει τη φωτιά, δηλαδή σιδηρουργός και με σημασιολογική επέκταση χυδαίος, άκομπος, πρόστυχος. Ο βαύνασος με το νόμο της ανομοίωσης έγινε βάνασος.

Βωμολόχος. Παράγεται από το ουσιαστικό βωμός και λέχος= κλίνη, κρεβάτι. Οι βωμολόχοι ήταν οι παρακατιανοί, που συγκεντώνονταν γύρω από το χώρο του βωμού για να κλέψουν τα θυσιαζόμενα κρέατα, με αποτέλεσμα να συμπλέκονται και να γαϊδουροβρίζονται. Με σημασιολογική επέκταση βωμολόχος είναι ο κόλακας, ο χαμερπής, ο αστειολόγος.

Λαγωνικό. Λέμε ότι οι κυνηγοί που βγαίνουν για κυνήγι, έχουν μαζί τους λαγωνικά σκυλιά. Η λέξη λαγωνικό δεν έχει καμία σχέση με το λαγό. Παράγεται από τη λέξη **λακωνικό**, επειδή στη Λακωνία είχαν τα ποιο καλά κυνηγετικά σκυλιά και τα λακωνικά σκυλιά με την ανομοίωση έγιναν λαγωνικά.

Γρίφος. Παράγεται από τη λέξη γρίπος, που σημαίνει δίχτυ ψαράδων και μεταφορικά κάθε τι περίπλοκο, ασαφές, αίνιγμα.

Νήπιος - νήπιο. Προέρχεται από το στερητικό νη και το ουσιαστικό έπος= λόγος. Νήπιος είναι αυτός που δεν μιλάει, που δεν έχει λόγο, λογική, δηλαδή το μωρό που λέγεται νήπιο.

Σκουλαρίκια, η αλλιώς ενώτια. Η λέξη παράγεται από το ουσιαστικό σχολάριοι. Ήταν οι μαθητές της Στρατιωτικής Σχολής της Κων/λης, που φορούσαν για διακριτικό γνώρισμα ενώτια. Τα ενώτια ονομάζονταν σχολαρίκια και αργότερα έγιναν σκουλαρίκια.

Τα όρια του ανθρώπου είναι τα όρια της γλώσσας του. Η ελληνική γλώσσα είναι μια γλωσσική αποθήκη και οφείλουμε να την χρησιμοποιούμε με περισκέψη, όπως χαρακτηριστικά λέει ο Παντελής Πρεβελάκης:

Ψηλά τη λέξη! Με τα χέρια με τον ώμο. Ψηλά, να τη χτυπήσει ο ήλιος...

Σοφά λόγια Σοφών ανθρώπων

- Στον αιώνα που φθάσαμε η αρετή πρέπει να ζητάει συγχώρηση από την κακία.
- Πρόσεξε στις επιλογές σου. Αν πάρεις οδηγό τα κοράκια θα σε οδηγήσουν στα ψοφίμια.
- Ο καλός τρόπος και η ευγένεια είναι το λάδι που ανοίγει κάθε σκουριασμένη κλειδαριά.
- Εάν ένας φίλος είναι καμωμένος από «μέλι», δεν σημαίνει πως πρέπει να τον φας κίολας.
- Η ευτυχία είναι σκάλα που δεν μπορείς να την υψώσεις με τα χέρια στις τσέπες.
- Η κακία είναι για την ψυχή ό,τι η σκουριά για το σίδερο. Τη φθείρει σιγά-σιγά, ώσπου στο τέλος την κατατρώγει.
- Η επιμονή και η υπομονή είναι προαπαιτούμενα που οδηγούν στην επιτυχία. Το να θέλεις να ικανοποιήσεις μονομιάς όλες τις επιδιώξεις σου είναι σαν να επιχειρείς να πεις νερό από κρουνό πυροσβεστικής.
- Ο άνθρωπος που έχει διαρκώς αντιρρήσεις, δεν είναι δυνατόν να έχει ποτέ σαφείς ιδέες.
- Κάθε αποτυχία είναι ένα βήμα προς

- την επιτυχία.
- Κανείς δεν αρρωσταίνει από αυτά που τρώνει. Αρρωσταίνει από αυτά που τον τρώνε.
- Μη ρίχνεις πέτρα στο πηγάδι που σε δρόσισε.
- Η βία δεν είναι ισχύς, αλλά έλλειψη ισχύος.
- Δεν υπάρχει πιο γελοίο πράγμα από το φόβο μη γίνει κανείς γελοίος.
- Διαφωνώ με ό,τι λες, αλλά θα υπερασπιστώ μέχρι θανάτου, το δικαίωμά σου να λες ελεύθερα τη γνώμη σου.
- Ευτυχισμένο το σπίτι εκείνο, εντός του οποίου ευρίσκονται ενωμένα η κούνια του παιδιού και η πολυθρόνα της γιαγιάς.
- Να βοηθάτε την ανέχεια αλλά να μην υποστηρίζετε την αργία.
- Το γέλιο είναι ο ήλιος που διώχνει το χειμώνα από το πρόσωπο του ανθρώπου.
- Οι άνθρωποι ονειρεύονται όσον καιρό είναι ερωτευμένοι και ξυπνούν μόλις παντρευτούν.
- Ατυχής είναι μόνο εκείνος που δεν μπορεί να υποφέρει την ατυχία.

Ο Κακουραϊός

Το πανηγύρι μας του Αγίου Κωνσταντίνου

Συνέχεια από την 1η σελ.

εποχή που τα πάντα τείνουν να ισοπεδωθούν, να αλλοιωθούν και να εξαφανιστούν η διατήρηση του πανηγυριού, του πανάρχαιου αυτού εθίμου που εμείς κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας, είναι ένα στοίχημα για εμάς τους νεότερους. Στοίχημα που έχει στοιχεία πολιτισμού και κουλτούρας της πατρίδας μας και της περιοχής μας, ιστορικής συνέχειας και ιστορικής μνήμης, στοιχεία λειτουργίας σαν συνδετικός κρίκος για συνείρεση

και κοινό αντάμωμα ανάμεσα μας, μιας και είμαστε όλοι μας διασκορπισμένοι δεξιά και αριστερά, μακριά από τη γενέτειρα γη και τη γη των προγόνων μας. Αν σταματήσει το πανηγύρι, ίσως σταματήσει να υπάρχει και το χωριό. Τελειώνοντας θα έλεγα ότι από εμάς τους ίδιους εξαρτάται αν θα πετύχουμε ή αποτύχουμε σε αυτό το στοίχημα, αν δηλαδή θα εξακολουθήσει να γίνεται το πανηγύρι και να υπάρχει και το χωριό μας.

Γ. Κακαρικού
(εκπαιδευτικός)

ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΗ

Συνέχεια από την 1η σελ.

τη χρυσόκερη ελαφίνα της (με τα χρυσά κέρατα και χάλκινα πόδια) κοντά στην Μαντινεία, την πατρίδα της ιέρειας και φιλοσόφου Διοτίμας.

Πόσες φορές την άκουσα αυτή την ιστορία από τον μπαμπά μου δεν θυμάμαι, είχα πιστέψει ότι αν ποτέ ανέβω σε αυτό το βουνό μπορεί να την συναντήσω έτσι ελεύθερη αδάμαστη, λαμπερή και άγρια με τη χρυσόκερη ελαφίνα της με τα χρυσά κέρατα και χάλκινα πόδια.

Εκεί ψηλά, εκτός από τους βοσκούς με τα κοπάδια τους, ανεβαίνουν και οι κάτοικοι των γύρω περιοχών για να μαζέψουν στα γυμνά και ξέφωτα ψηλόμενα το πασιγνωστο αρωματικό τσάι του βουνού. Μάζεψα και εγώ μερικές αγαλιές φρέσκο τσάι, μα πιο πολύ θαύμασα αυτό το μαγεμένο τόπο με τα μαγιοβότανα και τα νεραϊδάλωνα που μας διηγούνταν η γιαγιά τα χειμωνιάτικα βράδια...

Από αριστερά: Κακαρικός Παναγιώτης, Βλάχος Νικόλας, Καρατζιάς Νικόλας, Ηλιόπουλος Δήμος, Κουτρομπής Νικόλαος Ιερέας, Σταματόπουλος Χριστόφορος.

Παίρνοντας βαθιές ανάσες καθαρού αέρα, γεμίσαμε τα πνευμόνια μας με οξυγόνο και ευχαριστημένοι με όσα είδαμε και νιώσαμε, πήραμε το δρόμο της επιστροφής... μέσα από τα πουρνάρια διέκρινα κοπάδια γίδια και πρόβατα και τα τροκάνια τους τραγουδούσαν με κάθε τους κίνηση. Κάπου εκεί, ανάμεσα στους θάμνους, φάνηκε και ένας βοσκός αχτένιστος και με τη γκλίτσα στο χέρι, να σαλαγάει τα γίδια του σφυρίζοντας και τραγουδώντας ένα αγαπημένο μου τραγούδι.

« Σ' αυτές τις ράχες τις ψηλές, λεβέντες μου που πάτε, σας βλέπει ο γέρο τσέλιγκας, τα νιάτα του θυμάται. Τσέλιγκα γέρο τσέλιγκα του λέν' δυο βλαχοπούλες, πόσες φορές ανέβηκες σ' εκείνες τις ραχούλες. "Πολλές φορές ανέβηκα και σαν το λεοντάρι μα τώρα πια εγέρασα, δεν είμαι παλικάρι»

Και η σκέψη μου πάει τόσο μακριά, στην μυθολογία... σαν να ήταν ο ίδιος ο θεός Πάνας και εκεί που κουνήθηκαν οι θάμνοι... θα μπορούσε, να ήταν και η ελαφίνα της θεάς Άρτεμης.

Συνεχίσαμε την ίδια διαδρομή αλλά με κατηφορικές στροφές. Κατεβήκαμε σιγά - σιγά... σαν να μη θέλουμε να γυρίσουμε πίσω, γιατί ξέραμε ότι αφήνουμε πίσω μας ένα σπάνιο τοπίο, μία πρωτόγνωρη ομορφιά, άγνωστη σε πολλούς ανθρώπους. Από κάποιο σημείο της κατηφόρας φάνηκε και το χωριό μας, με τις κόκκινες κεραμοσκεπές των σπιτιών

Τον ορεινό όγκο του βουνού μας με τους μύθους, τους θρύλους, την ιστορία και τις άλλες του ομορφιές δε θα μπορέσω να τον σβήσω από την σκέψη μου, όσο ζω!!!

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Τις σελίδες του χρόνου ξεφυλλίζω, με αγάπη το παρελθόν μου σκαλίζω, Γυρίζω πίσω... Στα μέρη που γεννήθηκα να περπατήσω, φίλους, γειτόνους, συγγενείς να συναντήσω. Στο πατρικό μου σπίτι να πάω κι ανθρώπους να δω που αγαπάω.

Να γίνω παιδί να παίζω στο δρόμο σχοινάκι, αμάδες, κρυφτό και τσιλίκι. Να πάρω το δρόμο να ανέβω στο λόγγο, να βρω και να κόψω του βουνού τα βοτάνια κι αέρα καθαρίο του χωριού να μαζέψω.

Γ. Κακαρικού
(εκπαιδευτικός)

Ρόκκα Ν. Χρυσάνθη
Δικηγόρος
Εθνικής Αντιστάσεως 57-59
Τρίπολη Τ.Κ. 22100
Κιν.: 6982582902
xrusa.rokka@gmail.com

ΔΩΡΕΑΝ ΦΥΣΙΚΗ
στο Internet
Για μαθητές Γυμνασίου
-Λυκείου στη διεύθυνση:
www.webschool.edu.gr

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ - ΣΙΔΗΡΟΥ
Ανδρέας Μπουρτσουκλής
Βιομηχανική περιοχή Τρίπολης
Τηλ.: 2710-232125
2710-239855 (σπιτιού)

Ωρολόγια - Κοσμήματα
Σταματόπουλος Χρ.
Εθνικής Αντίστασης 53
τηλ.: 2710-232633 Τρίπολη

Νίκος Βέμης

Στις 25 Μαΐου 2014 ημέρα Κυριακή, στην Μελβούρνη της Αυστραλίας έφυγε από τη ζωή, ένας δικός μας άνθρωπος, ο **Νίκος Βέμης**, σε ηλικία 82 ετών.

Ο Νίκος γεννήθηκε στον Άγιο Σώστη Τεγέας.

Τελειώνοντας το τότε Γυμνάσιο σε πολύ νεαρή και ευαίσθητη ηλικία έφυγε με πολλούς άλλους νεαρούς της περιοχής του μετανάστης στην μακρινή αλλά φιλόξενη Αυστραλία.

Δυνατός στο σώμα και στο μυαλό ο Νίκος πηγαινόντας εκεί προσπάθησε πολύ γρήγορα και έμαθε τη γλώσσα με μεγάλη θέληση και πείσμα, για μια καλύτερη ζωή.

Κατάφερε και έγινε δημόσιος υπάλληλος στην Εφορία της Μελβούρνης.

Μετά από λίγα χρόνια και από κάποιες δυσκολίες που του έφερε η ζωή, αποφάσισε να κάνει οικογένεια.

Έστειλε πρόσκληση σε Ελληνίδα κοπέλα, την Σωτήρα Σπυροπούλου από το Κακούρι.

Έσμιξαν τις ζωές τους και απέκτησαν τρία παιδιά. Τα μεγάλωσαν με αρχές και με ιδιαίτερη πίστη στις ελληνικές παραδόσεις.

Ο Νίκος πάντα δίκαιος, φιλόξενος και με απίστευτη αξιοπρέπεια και τηρώντας πάντα τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις, βοηθώντας όποιον του ζητούσε βοήθεια, ήταν πάντα πρόθυμος να εξυπηρετήσει και να βοηθήσει.

Αξιώθηκε να δει τέσσερα εγγονάκια που τόσο αγαπούσε και λάτρευε και έπαιρνε πολύ δύναμη και χαρά μαζί τους.

Τον αποχαιρέτησαν πολλοί δικοί του άνθρωποι στο τελευταίο του ταξίδι.

Η οικογένειά του, τ' αδέρφια του, συγγενείς που έφθασαν από Αδελαΐδα, κουμπάροι, φίλοι, γειτόνοι, χωριανοί, Τριπολιτσίωτες και πολλοί άλλοι από διάφορα μέρη της Ελλάδας.

Ευχόμαστε να είναι ελαφρύ το χώμα της Μελβούρνης που τον σκέπασε.

Θα σε θυμόμαστε πάντα αδελφέ Νίκο.

Χ.Σ.Δ.

Χρήσιμες ιατρικές συμβουλές

Το καλοκαίρι έρχεται, μερικές πρακτικές ιατρικές συμβουλές είναι χρήσιμες.

α) Τσιμπήματα από σφήκες, μέλισσες, σκούρκοι κ.ά.

Είναι συνήθως καλοήθη, μπορούν όμως να είναι πολλά τα τσιμπήματα ή σε μερικά ευαίσθητα άτομα να γίνουν οιδηματικές αντιδράσεις (κακοδιαθεσία, σπασμοί κ.ά.).

Θεραπεία:

- 1) Τραβάμε το κεντρί.
- 2) Πιέζουμε το σημείο του τσιμπήματος ώστε να βγει αίμα.
- 3) Με μισή κούπα λεμόνι τρίβουμε πάνω στο σημείο του τσιμπήματος πολλές φορές.

β) Βοήθεια σε άτομο που έχει πάθη ηλίαση

Το καλοκαίρι με τα μπάνια και την ασυλόγιστη έκθεση οι ηλιάσεις είναι πολύ συχνές. Τα συμπτώματα είναι, **ζάλη, πονοκέφαλος, ξηρότητα στο στόμα και του δέρματος.**

Τα μέτρα που πρέπει να κάνουμε είναι:

- 1) Μεταφέρουμε τον πάσχοντα σε δροσερό μέρος και τον τοποθετούμε ανάσκελα με το κεφάλι ψηλότερα από το άλλο σώμα.
- 2) Βάζουμε πάγο ή κρύα πανιά στο κεφάλι με συνεχή ανανέωση.
- 3) Τυλίγουμε τον πάσχοντα με δροσερό σεντόνι, αφού τον έχουμε απαλλάξει από τα ρούχα του.
- 4) Μην δίνετε στον πάσχοντα κανένα διεγερτικό ή οιονοπνευματώδη ακόμη και παγωμένα.
- 5) Αν η απώλεια των αισθήσεων συνεχίζεται **καλέστε αμέσως γιατρό.**

Ο Κακουραϊός

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Εισ μνήμη Ευαγγέλου Ι. Γκόνου

Ο **Ευάγγελος Γκόνος** γεννήθηκε την άνοιξη του 1931 στο Κακούρι. Ήταν το τρίτο παιδί από τα επτά παιδιά του **Γιάννη Σ. Γκόνου και της Ευγενίας το γένος Μπουρτσουκλή**. Εποχή πολύ – πολύ δύσκολη σε όλη την Ελλάδα. Μεγάλη φτώχεια, επίπεδο διαβίωσης; Ίσα-ίσα για την επιβίωση και όχι για όλους. Τα χρόνια που ακολούθησαν, με τον πόλεμο και την κατοχή, ακόμη πιο δύσκολα. Η ανάγκη της επιβίωσης και μιας αξιοπρεπούς διαβίωσης αλλά και μιας καλύτερης προοπτικής οδήγησε πολλές οικογένειες να αναζητήσουν και άλλους δρόμους για τα παιδιά τους. Έτσι και η οικογένεια του Γιάννη και της Ευγενίας Γκόνου, με πολύ πόνο αποχαιρέτισαν τέσσερα παιδιά για την Αυστραλία και κατόπιν επιμονής της αδελφής του Γιάννη Μαρτίσας και του άνδρα της Θεοδώρου Σχίζα, που ζούσαν στο χωριό και δεν είχαν αποκτήσει παιδιά, ο Ευάγγελος Γκόνος δόθηκε σε υιοθεσία στην θεία του. Έτσι λοιπόν μεγάλωσε και έζησε όλα τα χρόνια στο Κακούρι, δίπλα στα άλλα αδέρφια του Φώτη και Ελένη και στους φυσικούς του γονείς. Ναι ήταν τυχερός από μια άποψη, γιατί είχε κοντά του δύο ζευγάρια γονέων τους φυσικούς και τους θετούς του, που νοιάζονταν γι' αυτόν. Παντρεύτηκε την Κωστούλα το γένος Σταθούλη και απέκτησαν δύο παιδιά, την Μαρία και τον Θεόδωρο. Όλη του τη ζωή την αφιέρωσε με πάθος στην καλλιέργεια της γης, όπου μέσα από μεγάλη προσπάθεια κέρδισε αρκετά. Ήταν η εποχή που όλος ο κάμπος του χωριού μας έσφυζε από ζωή και παραγόταν ποικιλία ποιοτικών προϊόντων

και σε μεγάλες ποσότητες. Τα χρόνια πέρασαν, τα αποτυπώματα αυτής της προσπάθειας και των συνθηκών που γινόταν, άρχισαν να φαίνονται πάνω στον οργανισμό του. Όταν φέτος τον Φεβρουάριο προσπάθησε να κλαδέψει την κληματαριά, έπεσε από την σκάλα και έσπασε το πόδι στο ισχίο του μηρού. Από τότε το επίπεδο της υγείας του επιβαρύνθηκε αρκετά, τα άλλα προβλήματα που είχε επιδεινώθηκαν σιγά – σιγά και αυτά, με αποτέλεσμα να αποβιώσει πρόσφατα, σε ηλικία 83 ετών. Η απώλεια αυτή στοίχισε πολύ σε όλους τους δικούς του ανθρώπους και στους φίλους του. Όλοι μας προσευχόμαστε σιωπηλά και προσανατολίζουμε τις σκέψεις μας και τα συναισθήματά μας στην ψυχή του ώστε να έχει μια πορεία εν ειρήνη, γαλήνη και γεμάτη Φως.

Πατέρα σε ευχαριστούμε από τα βάθη της καρδιάς μας για τα τόσα πολλά που έκανες για μας και ζητούμε επίμονα μέσω της προσευχής μας η θυσία σου αυτή να ανταμειφθεί «εν

τόπω χλοερώ, εν τόπω φωτεινώ, εν τόπω αναπαύσεως»

Παρηγοριά στη θλίψη μας και στην αγωνία μας για σένα αποτελεί το φωτισμένο ποίημα το Γ. Δροσίνη «**Τι λοιπόν;**»

*Τι λοιπόν; Της ζωής μας το σύνορο
θα το δείχνη ένα ορθό κυπαρίσσι;
Κι απ' ό,τι είδαμε, ακούσαμε, αγγίζα-
με
τάφου γη θα μας έχει χωρίσει;*

*Ό,τι αγγίζουμε, ακούμε και βλέπουμε,
τούτο μόνο Ζωή μας το λέμε;
Κι αυτό τρέμουμε μήπως το χάσουμε
και χαμένο στους τάφους το κλαίμε;*

*Σ' ό,τι αγγίζουμε, ακούμε και βλέπουμε
της ζωής μας ο κόσμος τελειώνει;
Τίποτε άλλο; Στερνό μας απόρριμμα
το κορμί που σκορπιέται και λιώνει;*

*Κάτι ανέγγιχτο, ανάκουστο, αθώρη-
το,
μήπως κάτω απ' τους τάφους ανθίζει
κι ό,τι μέσα μας κρύβεται αγνώριστο
μήπως πέρ' απ' το θάνατο αρχίζει;*

*Μήπως ό,τι θαρούμε βασιλέμα
γλυκοχάραμ' αυγής είναι πέρα
κι αντί νάρθει μια νύχτ' ασημέρωτη
ξημερώνει μι' αβράδιαστη μέρα;*

*Μήπως είν' η αλήθεια στο θάνατο
κι η ζωή μήπως κρύβει την πλάνη;
Ό,τι λέμε πως ζει μήπως πέθανε
κι είν' αθάνατο ό,τι έχει πεθάνει;*

Θεόδωρος Γκόνος

Εισ μνήμη Δημητρίου Σπυρ. Λαγούση

Στις 27 Μαρτίου 2014 και σε ηλικία 79 ετών, άφησε την τελευταία του πνοή στο Λος Άντζελες των ΗΠΑ ο Μίμης Λαγούσης.

Ήταν το πρώτο παιδί του Σπύρου και της Χρύσως Λαγούση. Γεννήθηκε το 1935 και μέχρι το 1951 έμεινε στο χωριό. Παρακολούθησε γυμνασιακές σπουδές μέχρι την 5η τάξη του 8/ταξίου τότε γυμνασίου στο Λεβίδι και το 1951, σε ηλικία 16 ετών, έφυγε για την Αμερική, όπου εγκαταστάθηκε σε συνοικία του Λος Άντζελες.

Υπήρξε κι αυτός όπως και άλλα παιδιά αγόρια και κορίτσια του χωριού μας, θύμα του μεγάλου μεταναστευτικού ρεύματος της 10/ετίας του 50. Εκεί στην ξενιτιά άσκη-

σε το επάγγελμα του σερβιτόρου για περίπου 10 χρόνια. Με τις οικονομίες αυτής της 10/ετίας άνοιξε δική του επιχείρηση, την οποία δούλεψε με ειλικρίνεια, αγάπη και πάνω απ' όλα με συνέπεια. Εξελίχθηκε έτσι σύντομα σε έναν επιτυχημένο επιχειρηματία με μεγάλη οικονομική επιφάνεια.

Ο Μίμης διέθετε όλα εκείνα τα προσόντα που πρέπει να διαθέτει ένας επιχειρηματίας αυτού του είδους. Ήταν δηλαδή γελαστός, εργατικός, συνεπής και ηθικό στοιχείο. Η κοινωνική του δράση ήταν αρκετά μεγάλη, γι' αυτό κι όλοι οι ομογενείς που τον

γνώριζαν είχαν να πουν ένα καλό λόγο.

Το 1960 παντρεύτηκε την Παναγιώτα το γένος Ζαφειρακοπούλου από τα Κρινόφυτα, με την οποία απόκτησε τρία παιδιά, δύο αγόρια τον Σπύρο και τον Σωτήρη κι ένα κορίτσι την Χριστίνα. Τα μεγάλωσε σύμφωνα με τις ελληνοχριστιανικές αρχές και παραδόσεις. Τους εμφύτευσε την αγάπη για τον συνάνθρωπό τους και προπαντός να μην ξεχάσουν τις ιδιαίτερες πατρίδες των γονιών τους. Τα αποκατέστησε επαγγελματικά βοηθώντας τα να ανοίξουν δικές

τους επιχειρήσεις. Υπήρξε έτσι ένας άριστος οικογενειάρχης. Ο Μίμης αγαπούσε το χωριό του και γι' αυτό το επισκέφθηκε τρεις φορές για να δει τους γέροντες γονείς του, τ' αδέρφια του και όλους τους συγγενείς.

Ο Θεός τον αξίωσε να δει κι εγγόνια πέντε τον αριθμό. Τα τελευταία τρία χρόνια παραιτήθηκε από κάθε δραστηριότητα λόγω ασθένειας και καθλώθηκε στο κρεβάτι μέχρι την τελευταία μέρα της ζωής του.

Στην οικογένεια του, στ' αδέρφια του και στους συγγενείς εμείς εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας και ευχόμαστε ο Θεός να τον αναπαύσει.

Σταματόπουλος Διονύσης

Τα βιβλία του Συλλόγου μας

